

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 26.1.2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Tomáše Mahra a přísedících Jaroslavy Kůstové a Štefana Asztaloše

takto:

Obžalovaný

Ing. A [REDACTED] D [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], důchodce, trvale bytem [REDACTED],

s e u z n á v á v i n n ý m , ž e

dne 5. 8. 2018 v době od 13.05 do 13.30 hod., ze svého bydliště na adrese [REDACTED], z IP adresy [REDACTED] z notebooku zn. HP Pavilion, model HDX9000, sériové číslo [REDACTED] přes WIFI router zn. Netis, model WF24191, sériové číslo [REDACTED], prostřednictvím celosvětové sítě internet pod uživatelským jménem [REDACTED], v reakci na volně přístupný článek na zpravodajském portálu www.eurozpravy.cz s titulkem „Tři čeští vojáci zemřeli při sebevražedném útoku v Afghánistánu“ (konkrétně <http://zahranicni.eurozpravy.cz/blizky-vychod/231459-tri-cesti-vojaci-zemreli-pri-sebevrazednem-utoku-v-afghanistanu/>) napsal do diskuze, která je přístupná pouze registrovaným uživatelům, příspěvky v následujícím znění a čase:

- v 13.05 hod. „Ti čeští teroristé a váleční zločinci co se podílí na zločinné agresi vůči afghánskému lidu našli svůj spravedlivý trest z rukou afghánských mudžahedínů a co dodat, ti tam zajisté za darmo a s přesvědčením nebojovali. Zločinní amis židohůni mají tu drzost pro svoje cíle tahat do konfliktu i žoldáky z druhých států. Když tam bojoval Sovětský Svaz tak tam ty druhý netahal a nepáchal tam tolik válečných zločinů jako teďka amis židohůni.“,

- v 13.30 hod. „Ty de Bille ti jsou tam doma ale ti váleční zločinci od NATO ne ti tam jako zločinci přišli a vše ostatní to jsou jen kecy. Věc Mudžahedínů osvobodit Afghánistám od

agresora je spravedlivou věcí tak jako boj za druhé sv. války proti nacistické němco-hunii. Ten kdo to nechce pochopit je zločinec a nemá právo žít mezi námi lidmi. A proto gratuluji k úspěchu afgánským Mudžahedínům v boji proti mezinárodnímu agresoru a válečným zločincům.“,

čímž vyjádřil sympatie ke spáchanému sebevražednému útoku na tři české vojáky Armády České republiky, a to rotného M [redacted] M [redacted] (ročník [redacted]), desátníka K [redacted] B [redacted] (ročník [redacted]) a desátníka P [redacted] Š [redacted] (ročník [redacted]), kteří zahynuli při plnění úkolů vojáka na zahraniční misi v Afghánistánu dne 5. 8. 2018 v cca 6.20 hod. tamního času při pěší patrole cca 11 km od základny BAF Bagram v Islámském státě Afghánistán v provincii Parwan následkem exploze výbušného zařízení umístěného na těle sebevražedného atentátníka, a dále tím vyjádřil sympatie k pachateli tohoto útoku,

t e d y

veřejně schvaloval spáchaný zločin a veřejně vychvaloval pro zločin jeho pachatele,

č í m ž s p á c h a l

prečin schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e z a t o

podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 18 (osmnácti) měsíců.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest propadnutí věci a to notebooku zn. HP Pavilion, model HDX9000, sériové číslo [redacted], a WIFI routeru zn. Netis, model WF24191, sériové číslo [redacted].

Odůvodnění:

1. Obžalovaný v přípravném řízení dne 19. 10. 2018 uvedl, že dle jeho názoru se nejedná o trestnou činnost, ale o psychoteror proti odpůrci současného režimu, který proti němu vedla dříve státní bezpečnost. Ničeho, za co by mohl být trestně stíhán, se nedopustil, nemá rád komunisty ani nacisty a je směšné tvrdit, že podporuje terorismus, pokud pouze vyjádřil svůj názor. Pokud by terorismus podporoval, musel by ho tvořit a zúčastnit se ho. To, že říká svůj názor, podpora terorismu není. Obžalovaný dále uvedl, že používá e-mailovou adresu [redacted]. K profilu [redacted] uvedl, že to je postava z jedné německé komedie, která se zblázní a střelí. Nick [redacted] používá asi 2 nebo 3 roky. Co ho zajímalo a na co měl svůj názor, tak psal do příspěvků. Píše do nich, že to viděl a slyšel v německé televizi. Příspěvky komentuje. Český tisk a televizi nesleduje. Armáda ČR je v Afghánistánu v rámci nějakých misí, které tam vedou Američani. Podobné věci tam dělal i Sovětský svaz a tedy musí odsuzovat i Američany. Nemá dvojí metr, nedostává peníze z Moskvy, jak si někteří myslí. Je toho názoru, že zachraňuje dobrou pověst ČR. Obžalovaný si tímto myje ruce, že s tím nemá nic společného a nevidí oproti minulému režimu žádný rozdíl. Podporuje prezidenta a je hrdý na to, že ho volil. Vojáci byli do Afghánistánu posláni na základě smlouvy NATO. Jelikož NATO dominují Američané, tak byli čeští vojáci do Afghánistánu vysláni v zájmu Američanů. Obžalovaný s tím nesouhlasí. Nesouhlasí s žádnou agresí, vč. té v Jugoslávii. Má jeden metr pro všechny. Má na svůj názor právo. K pojmům, které používal ve veřejných diskuzích, obžalovaný uvedl, že mudžahedíni jsou ti, co bojují proti agresorům, tak jako dříve bojovali proti Sovětskému svazu. Jsou tam chudáci, je tam samá válka. Jsou to válečníci a byli z historie zvyklí bojovat proti agresorům. Jsou to domorodci a jsou tam doma. Všichni agresori tam dostali na zadek. Pojem „Amis židohůni“ jsou Aškenázi. Existují dva

druhy židů, jedni jsou nazýváni lidově evropskými židy, odborně Aškenázi, pochází z Evropy a do světa se šířili pomocí migrace a jedná se o jeden hunský kmen, který se jmenuje Chazaři, který cca roku 1300 přijal židovské náboženství, ale ne z důvodu víry, ale z důvodu spekulace. To jsou všichni ti, kteří se dostali do Ameriky a jsou tam velice bohatí a tito řídí veškeré věci, třeba v Afghánistánu. Vše je boj o nerostné bohatství a ten kdo ho má, ovládá i ostatní. Chazaři mají k opravdovým židům velice daleko. Pak je druhý druh židů, což jsou praví, bibliční židé, odborně Cefardi. O těch píše jen dobře. I oni jsou obětí teroru židohunů v Izraeli. Tito Cefardi žijí na Středním a Blízkém východě a v Severní Africe. Ti si mohou říkat židé. Cefardi byli do 15. století z Pyrenejského poloostrova vytaženi židohunů do Afriky a zmizeli z Evropy. Židovského obyvatelstva je 90% Aškenázů a 10% Cefardů. Do Evropy se zpět Cefardi dostali, když Francouzi prohráli válku v Alžírsku. Sebevražedného atentátníka obžalovaný nazval afghánským národním hrdinou proto, že si myslí, že to je hrdinský kousek se odpálit a zemřít ve prospěch státu, kde byl doma, což srovnává s Palachem. NATO je spolek teroristů, protože provádí zločinné agrese. Na otázku, koho myslel mezinárodním agresorem a válečnými zločinci, obžalovaný uvedl, že ty, co provádí agresi a vraždí civilní obyvatelstvo. Začalo to Jugoslávií. Armáda ČR provádí v Afghánistánu vojenské operace obdobně jako Sovětský svaz. Vojáci tam místní obyvatelstvo terorizují. Zabití vojáci tam nešli z přesvědčení nebo ze zájmu, ale jen kvůli penězům, tak jako všichni žoldáci. Takovými lidmi opovrhuje. Organizaci Tálibán považuje za mudžahedíny. Tálibán je v Afghánistánu doma. Násilí, které tam páchá NATO a USA, rodí jen další násilí. O tom, že se k teroristickému útoku přihlásila organizace Tálibán, se dozvěděl až před výsledkem, předtím to neslyšel. Tálibán se hlásí i k věcem, které neudělal, aby si upevnil pozici mezi obyvatelstvem. ISIS je dle obžalovaného odnož Al Kajdy. Američani používají ISIS proti mudžahedínům. Tálibán je původní obyvatelstvo Afghánistánu a bojuje nejen s agresorem ale i s ISIS. Inkriminované komentáře psal prostřednictvím notebooku zajištěného při domovní prohlídce. Na internet měl přístup prostřednictvím zajištěného wifi routeru. Na články na www.eurozpravv.cz mohou reagovat pouze registrované osoby, nikdo jiný. Neregistrované osoby je mohou pouze číst. K pojmu terorismus obžalovaný uvedl, že teror je podle něho odvozen od slova hrůza. Všichni, kdo páchají násilné trestné činy, způsobují horor u svých soupeřů. To jsou teroristi. Podle toho, co se uvádí v usnesení o zahájení trestního stíhání, by měli být teroristé i partyzáni, kteří bojovali proti nacistům, přičemž nacismus považuje za stejně zločinný jako komunistický režim. Na otázku, zda věděl, že svým jednáním může podporovat nebo propagovat terorismus, uvedl, že je nechválí a neposílá peníze. Naopak bojuje proti terorismu. Cítí lítost nad lidmi v Afghánistánu, neboť jsou oběťmi, a to je důvod, proč píše komentáře. Partyzánskou válku domácího obyvatelstva vůči agresoru nelze považovat za terorismus, ale za jejich právo, oni jsou doma, agresor ne.

2. V hlavním líčení obžalovaný setrval na stanovisku, že se necítí být vinen, neboť je jeho ústavním právem své názory vyjádřit jakoukoliv cestou, tj. přes internet, v televizi, v rádiu, což za komunismu nebylo možné. Trestní stíhání vnímá jako spiknutí starých struktur, které mu nemohou zapomenout, jak jim dával „záhul“, za což ho vystěhovali do západního Německa. Ve svých příspěvcích neuvedl žádné podněty k vraždění. Jen věc okomentoval svým názorem, že válečný zločin je válečný zločin, ať ho dělá kdokoli. Za to, že válečné zločiny teď páchají čeští vojáci, nemůže, neboť je do Afghánistánu neposílal. Vojáci tam šli dobrovolně, kvůli penězům. To, že vojáci dostávají příplatek sedm a půl tisíce dolarů za službu v Afghánistánu, si přečetl v jiných komentářích pod inkriminovaným článkem. Proto jsou to žoldáci, kteří tam jdou za peníze. Nejsou to vojáci, kteří by tam museli jít. Rozdíl mezi vojákem a žoldákem popsal tak, že voják je ten, který nejde do boje za žold, ale proto, že musí. Žoldák je pak ten, který zvedne ruku a řekne, že tam chce a hlavně, když mu dobře zaplatí. Krátce po jeho výsledku byli v Afghánistánu zatčeni čeští a američtí vojáci a byli předáni zpět do USA a ČR, aby byli souzeni za válečné zločiny, ale to se přes rok tajilo. Soud je za tyto zločiny neodsoudil. Americká vláda jednala a dohodla s Tálibánem, že vězňů Tálibánci (mudžahedínci v pravém slova smyslu) budou propuštěni, což se také stalo a jak to vypadá, tak se snaží vytvořit společnou vládu v Afghánistánu. Čili Tálibán neznamena teroristé. Jediní teroristé, kteří v Afghánistánu jsou, jsou IS teroristi (bojovníci Islámského státu), kteří jsou tam importováni ze zahraničí, aby nahradili vojenskou sílu

Američanů, kteří se odtamtud stahují. Afghánští mudžahedíni bojují proti agresí, která byla provedena proto, aby došlo k okupaci Afghánistánu. Američané chtěli udělat ropovod ze severu přes území Afghánistánu, a pravděpodobně chtěli krást ruskou ropu. O tom napsali dva francouzští spisovatelé celou knížku. Mezitím ale ropa přestala být aktuální, je jí přebytek. Dnes jsou žádané jiné věci, např. zlato. V německé televizi se dozvěděl, že Američané v Afghánistánu zavedli pěstování máku pro výrobu drog a vojáci jsou tam proto, aby hlídali ta maková pole. Každý druhý Afghánec je drogově závislý. Mudžahedíni byli právě proti těm drogám. V článku si přečetl, že v Afghánistánu byli zabiti čeští vojáci, a předpokládal, že to je pravda. Na dotaz, zda schvaluje zabití českých vojáků, uvedl, že pokud jsou agresory, tak ano, a přirovnal to k činnosti nacistů, které by také nechválil. České vojáky považuje za agresory proto, že jsou tam, kde nemají být. Nachází se na cizím území, zabíjí tam místní lidi a nebyl k tomu dán žádný souhlas OSN, stejně jako v Jugoslávii. Svými příspěvky schvaloval potrestání vojáků za válečné zločiny, např. přepadení a vyraždění lékařů. A ti čeští vojáci se na tom podíleli tím, že tam byli dobrovolně (na rozdíl od sovětských vojáků) a podporovali to. Místní lidé se brání, což je právo každého. Zabití vojáci do vesnice, kde zahynuli, nešli s holýma rukama, ale se zbraněmi a byli by schopni zabíjet lidi. Neví, jestli tam někoho zabili nebo ne. Jako příklad uvedl nacistické vojáky, z nichž někteří páchali válečné zločiny na civilním obyvatelstvu a někteří ne, ale museli poslouchat rozkazy. Přitom nemůže říct, že jeden byl dobrý a druhý špatný. Všichni byli špatní. K dotazu, zda je v pořádku, když někdo schvaluje zabití jiného, uvedl, že záleží na tom, kdo zahyne. Nepovažuje za správné, aby zločinci zůstali nepotrestáni. K dotazu státního zástupce, zda je obžalovanému známo, že čeští vojáci jsou na mise přidělováni rozkazem a nemohou to odmítnout, obžalovaný uvedl, že pokud ví, tak to rozkazem nedostanou, ale musí se do mise přihlásit, přičemž zájem je kvůli výši odměn velký. K dotazu, co si představuje pod pojmem terorismus, obžalovaný uvedl, že například to, co dělá IS (Islámský stát). Ten ale nikdy ani slovíčkem nepodporoval a neschvaloval jeho činnost. Mudžahedíni nejsou Islámský stát, ti naopak proti němu bojují. Ti čeští vojáci šli vpředu jako nástraha, aby Američané byli krytí. Pak to někde bouchlo. Je otázka, jestli to bouchlo prostřednictvím nějakého sebevražedného komanda mudžahedínů. K dotazu, zda je mu známo, že by během útoku zemřel útočník, uvedl, že údajně útočník zemřel. Ale jestli to byla sebevražedná nálož, tak tam asi těžko může někdo poznat, kdo to byl. On se chtěl obětovat, protože cizí vojáky nenáviděl. Třeba vyvraždili jeho rodinu, nebo příbuzné. Kdyby tam ti vojáci NATO nepáchali zločiny, tak ti lidé by je měli rádi. Ale jelikož je tam vraždí, tak se jim to nelíbí. Dá se říct, že smyslem útoku bylo, aby vojáci odešli ze země. Ale to je věc vyřízená. Američané jednají s Tálibánem, udělají dohodu, že část amerického vojska odejde. Pozůstali po vojácích svým způsobem také nesou zodpovědnost, protože kdyby byli moudří, tak by těm vojákům řekli, ať tam nelezou, protože tam můžou zahynout. Ale neřekli to, protože viděli balík peněz, co přinese. Obžalovaný uvedl, že není členem žádného teroristického uskupení, to nebyl ani za komunistů. Jednání, které je popsáno v obžalobě, nemělo za cíl podpořit či propagovat terorismus. Pouze vyjádřil svůj názor, že nesouhlasí s válečnými zločiny, které tam vojáci NATO páchají, stejně jako se vyjádřil proti sovětské okupaci v roce 1968 či proti nacistické okupaci Evropy, protože to je prakticky identické.

3. Již v přípravném řízení byl na obžalovaného vypracován znalecký posudek z odboru psychiatrie a psychologie, který byl v hlavním líčení za souhlasu stran čten. Z posudku plyne, že z psychiatrického hlediska obžalovaný netrpí ani v době stíhaného jednání netrpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, tj. psychotickým onemocněním, respektive takovou poruchou, která by měla forenzně významný vliv na jednání posuzovaného. Nebyla zjištěna závislost na alkoholu nebo na jiných psychoaktivních látkách. U obžalovaného je narušena osobnostní struktura s rysy egocentrickými a paranoidně persekucními. Není však osobou s primárně agresivními rysy, nemá agresivní sklony, nemá dispozice k agresivnímu jednání v běžných, ani stresových situacích. Narušená osobnostní struktura neměla forenzně významný vliv na jednání posuzovaného ve vztahu ke stíhanému jednání. Rozpoznávací i ovládací schopnosti posuzovaného v době stíhaného jednání byly zachovány. Obžalovaný je schopen vnímat i chápat smysl a účel případně uloženého trestu, je schopen plnohodnotné účasti na trestním řízení a jeho

pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečný.

4. Z psychologického hlediska jsou u obžalovaného intelektové schopnosti situovány do pásma vyššího průměru, které jsou ve shodě s dosaženým vzděláním, bez známek významného kognitivního deficitu, i když myšlení dle projektivních testů je méně pružné, se sklony ke stereotypii a rigiditě. Jeho osobnost vykazuje narušenou strukturu s rysy egocentrickými a paranoidními (paranoidně persekučními). Osobnostní profil vykazuje osobnost nekonvenční, individualistickou, svéhlavou a sebejistou, devalvující druhé s tendencí chovat se nezávisle na společenském mínění a řídit se sám sebou se svými úsudky, které mají potenciál přesvědčit druhé nebo si je podmaňovat. Jádrová zaměřenost jeho osobnosti je na politickou oblast, resp. politické a ideologické persekuce, jejichž se cítí obětí. Jeho přesvědčení nejspíše vznikla v minulosti na reálném podkladě, kdy měl být perzekuován, a vyplývají z historických souvislostí, které má ale nyní tendenci zjednodušovat a jednostranně interpretovat, a to také k vyloučení rozporuplnosti. Konání obviněného je způsob jeho seberealizace, může mít i kompenzační charakter, k odražení frustrace na nevědomém podkladě, kdy se nemůže realizovat, jak by chtěl a měl i k tomu potřebné schopnosti (je intelektově dobře disponovaný). Je podezřívavý, přesvědčený o své pravdě s tendencí k trvalé zášti, neschopen odpustit i domnělé křivdy, je nekompromisní a rigidní ve svých postojích. Motivace činu vychází z osobnosti obžalovaného a není na psychopatologickém podkladě ve smyslu vážného duševního onemocnění. Ventiluje svá ideologická a politická přesvědčení, která vnímá jako správná, prospěšná, altruistická - pro blaho společnosti, a proto jsou z jeho pohledu ospravedlnitelná. Jeho osobnost má stabilní charakter a nelze očekávat změny v její struktuře. Možnosti resocializace jsou omezené, ale nikoliv zcela vyloučené. Je neschopen vyváženého dialogu a kompromisu s jinými systémy a lidmi, se kterými bojuje jako s vnějším nepřítelem. K obětem teroristického činu ze srpna 2018 na základě svého přesvědčení tak nepocituje empatii, má k nim neosobní vztah, přímo jim ale nechce cíleně ublížit. Osobnost obžalovaného má stabilní charakter a nelze očekávat změny v její struktuře. Jeho přesvědčení je pevné, téměř nevyvratné (racionalizuje ho historickými souvislostmi), ale nemá charakter bludu. Navíc vlivem současných událostí, kdy je vyšetřován pro trestní čin, se ve svém přesvědčení utvrzuje (současné vyšetřování otevřeně přirovnává k praktikám StB), není tedy příliš ovlivnitelný.
5. Při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného byly zajištěny věci důležité pro trestní řízení, a to notebook zn. HP Pavilion, model HDX9000, S/N: [REDAKCE], a WIFI router zn. Metis, model WF24191, S/N: [REDAKCE]. Jak uvedl sám obžalovaný, tato zařízení použil při psaní diskusních příspěvků.
6. Znaleckým posudkem z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, který byl v hlavním líčení za souhlasu stran čten, byl zpřístupněn obsah notebooku.
7. Z protokolu o ohledání zálohy obsahu notebooku obžalovaného a příspěvků uživatele [REDAKCE], poskytnutých společností INCORP a.s., která je provozovatelem webu eurozpravy.cz, vyplynulo, že porovnáním času a ID příspěvků v období od 10. 10. 2018 do 18. 10. 2018, bylo zjištěno, že informace z výpisu uložené historie prohlížeče Google Chrome plně korespondují s daty získanými od poskytovatele INCORP a.s., z čehož lze učinit závěr, že příspěvky uživatele [REDAKCE] zveřejněné v diskusi na webu eurozpravy.cz byly vloženy z počítače obžalovaného. Dále měl obžalovaný ve svém osobním počítači soubor „Židozedenarstvi_metla_sveta_Jan_Rys.pdf“, který obsahuje elektronickou publikaci s názvem ŽIDOZEDNÁŘSTVÍ - metla světa - od Jana Rysa z r. 1938. Dále zde měl obžalovaný i soubor „Život-žida.pdf“, který obsahuje v elektronické podobě knihu Život amerického žida v marxisticko-rasistickém Izraeli, autor Jack Bernstein.
8. Ze sdělení provozovatele serveru eurozpravy.cz bylo dále zjištěno, že pod nickem [REDAKCE] je uvedena kontaktní e-mailová adresa [REDAKCE], jméno A [REDAKCE] D [REDAKCE], město [REDAKCE]. Uživatel [REDAKCE] používal IP adresu [REDAKCE] v době od dne 25. 7. 2017 do dne 12. 6. 2018 a v době od dne 27. 6. 2018 do 18. 10. 2018.

9. Od provozovatele webu seznam.cz bylo k e-mailové adrese [REDACTED] zjištěno, že tento účet byl založen dne 18. 9. 2005 na jméno A [REDACTED] D [REDACTED], rok narození [REDACTED], přičemž k tomuto účtu uvedený uživatel přistupoval celkem v 607 případech z IP adresy [REDACTED], mimo jiné i dne 5. 8. 2018.
10. Na základě příkazu o uskutečněném telekomunikačním provozu bylo zjištěno, že IP adresa [REDACTED] je v užívání občanského sdružení [REDACTED], z.s. Z přehledu uživatelů poskytnutého od spolku [REDACTED], z.s. vyplývá, že jedním z koncových uživatelů byl od 18. 7. 2018 i A [REDACTED] D [REDACTED], [REDACTED], číslo telefonu [REDACTED], email [REDACTED].
11. Na základě těchto důkazů i výpovědi samotného obžalovaného má soud za bezpečně prokázané, že obžalovaný je skutečně autorem všech tří žalovaných diskusních příspěvků, které vytvořil pomocí notebooku zn. HP Pavilion 350K, s přístupem na internetovou síť pomocí WIFI routeru zn. Metis, zajištěných při domovní prohlídce.
12. Dále se soud v intencích rozhodnutí vrchního soudu zabýval tím, zda je autorství obžalovaného, jakož i uveřejněný text autentické. Na č.l. 325-369 spisu je založen předmětný článek „Čeští vojáci zemřeli při sebevražedném útoku v Afghánistánu“ včetně diskuze, jehož záloha byla provedena dne 14. 8. 2018, a byl vyhotoven protokol o ohledání webové stránky (č.l. 323). Z předmětné diskuze je patrný komentář obžalovaného ze dne 5. 8. 2018 v 13.30 hod. Ostatní dva komentáře již nebyly v době ohledání dostupné, neboť byly smazány na základě porušení podmínek diskuse. Ve spisu je zadokumentován obsah článku „Tři čeští vojáci zemřeli při sebevražedném útoku v Afghánistánu“ ke dni 5. 8. 2018 v čase 14.14 hodin, tedy v čase, který následuje až po spáchání žalovaného jednání (13.05-13.30). Státní zástupce se po doručení usnesení o vrácení věci k došetření pokusil u provozovatele serveru eurozpravy.cz opatřit zcela původní znění článku před aktualizací ve 14.14 (i před časem 13.05 hodin), aby bylo možno objektivně posoudit, k jakým informacím se vůbec diskuze vedla. Ze zprávy provozovatele serveru eurozpravy.cz (č.l. 764-767) však plyne, že znění článku v určitý konkrétní čas (tj. před případnou aktualizací) zpětně zjistit nelze. Provozovatel pouze připojil zdroje (4 zprávy ČTK), ze kterých autor článku čerpal. Z jejich znění lze dovodit, že v čase 13.05 hodin dne 5.8.2018 se článek „Tři čeští vojáci zemřeli při sebevražedném útoku v Afghánistánu“ nijak zásadně obsahově nelišil od podoby článku tak, jak je zachycena na č.l. 325 a násl. spisu. Přitom platí, že diskusní příspěvky obžalovaný napsal v době, kdy v článku nepadlo ani slovo o terorismu či o podílu hnutí Tálibán na tomto činu, pouze se v článku hovoří o útoku sebevražedného atentátníka.
13. Znění všech příspěvků obžalovaného je prokazováno zprávou provozovatele serveru eurozpravy.cz (č.l. 380-1). První zájmový příspěvek byl ostatními čtenáři kladně ohodnocen 15x a negativně 2x. Druhý byl kladně ohodnocen 9x a negativně 1x. Třetí byl kladně ohodnocen 7x a negativně 3x. Z vyhodnocení příspěvků do diskuze vyplynulo, že obžalovaný od 27. 2. 2014 do dne 9. 10. 2018 na server eurozpravy.cz přidal celkově 6324 příspěvků, přičemž jen v roce 2018 jich bylo 3530.
14. Co se týče podoby tří žalovaných diskusních příspěvků, jak jsou zadokumentovány na č.l. 380-381, pak obžalovaný jejich znění nijak nezpochybnil v tom směru, že by s jejich obsahem kdokoli manipuloval a že by snad zachycené znění neodpovídalo jeho autorství.
15. Dále se soud zabýval tím, zda 3 příspěvky naplňují skutkovou podstatu žalovaného zločinu a přitom dospěl k závěru, že příspěvek učiněný ve 13.10 hod. ve znění „Na co psi, to aby ti váleční zločinci měli bohatší jídelníček. Když tam pochcípají všichni NATO zločinci tak smutnit nebudu, ale toho afghánského národního hrdiny toho je mně líto. Oni si mysleli, že když se zbaví sovětů tak budou moci žít svobodně, ale v tom se mílili amis židohůni nenechají nikoho v klidu, když je jim překážkou k jejich vytouženému cíli - absolutní světovládě a kradení nerostného bohatství. A ti tam chcipli jen pro peníze, kdyby tam nic nedostali tak by tam ani nebylo a mohli žít dál. Zahubila je jejich vlastní chtivost.“, nenaplňuje znaky zločinu podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 1 alinea 2, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, popř. ani přečinu schvalování

trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku, proto jej ze skutkových zjištění vypustil. Obžalovaný totiž v tomto příspěvku pouze sděluje, že je mu lhostejný osud vojáků NATO na zahraniční misi v Afghánistánu („Když tam pochcípají všichni NATO zločinci tak smutnit nebudu...“). Ani projev lítosti nad smrtí afghánského občana, který taktéž zemřel, nelze považovat za trestný čin („toho afghánského národního hrdiny toho je mně líto“). Dále obžalovaný znovu prezentuje svůj názor na důvod přítomnosti vojsk NATO v Afghánistánu, tj. získání světovlády ze strany tzv. amis židohůnů, což jsou podle něj v USA usídlení bohatí Židé z aškenázské větve židovské populace, kteří ovládají politiku USA („amis židohůni nenechají nikoho v klidu, když je jim překážkou k jejich vytouženému cíli - absolutní světovládě a kradení nerostného bohatství“). Konečně prezentuje i svůj názor na motivaci českých vojáků účastnících se mise v Afghánistánu, tj. že jde o žoldáky, tedy osoby bojující za peníze v konfliktu, jehož důvod je jim lhostejný („A ti tam chcípí jen pro peníze, kdyby tam nic nedostali tak by tam ani nebyli a mohli žít dál. Zahubila je jejich vlastní chtivost.“). Takový názor (že čeští vojáci účastníci se dobrovolně zahraničních misí jsou motivováni zejména finančním ohodnocením) přitom lze považovat v české společnosti za častý, byť ne tak expresivně vyjádřený. První věta „Na co psi, to aby ti váleční zločinci měli bohatší jídelníček.“ je evidentně reakcí obžalovaného na příspěvek jiného diskutujícího (s přezdívkou lutic) z času 13.00 hodin „Proč hlídají základnu bez psů?“ (č.l. 380).

16. Jinak je tomu u zbývajících dvou diskusních příspěvků. Celý jejich text samozřejmě nelze považovat za závadný, avšak vypreparováním pouze závadného textu by popis skutku ztratil souvislosti, a proto byly do skutkových zjištění zahrnuty oba kompletní příspěvky.
17. V chronologicky prvním z žalovaných příspěvků (z času 13.05 hodin) obžalovaný prezentuje svůj názor na důvod přítomnosti vojsk NATO v Afghánistánu a svůj nesouhlas s tím („Zločinní amis židohůni mají tu drzost pro svoje cíle tahat do konfliktu i žoldáky z druhých států. Když tam bojoval Sovětský Svaz tak tam ty druhý netahal a nepáchal tam tolik válečných zločinů jako teďka amis židohůni.“) a na motivaci českých vojáků účastnících se mise v Afghánistánu, tj. že tak činí z finančních důvodů, což z nich v očích obžalovaného činí žoldáky („ti tam zajisté za darmo a s přesvědčením nebojovalí“). V tomto směru jde jednoznačně o vyjádření vlastního názoru obžalovaného, na který má právo a který rozhodně nelze považovat za trestný čin. Za závadnou považuje soud pouze tu část, kde obžalovaný píše, že „našli (čeští vojáci) svůj spravedlivý trest z rukou afghánských mudžahedínů“. Z této části příspěvku už totiž jasně plyne, že obžalovaný schvaluje smrt českých vojáků (je spravedlivým trestem). To, že schvaluje zabití českých vojáků, pokud jsou agresory, uvedl obžalovaný i ve své výpovědi v hlavním líčení, byť s douškou, že čeští vojáci se podílejí na nespravedlivé vnější agresi vůči Afghánistánu po boku USA a proto se podle obžalovaného sami dostávají do pozice zločinců a teroristů. Zároveň platí, že z článku na zpravodajském portálu www.eurozpravy.cz s titulkem „Tři čeští vojáci zemřeli při sebevražedném útoku v Afghánistánu“ vyplývalo, že smrt tří českých vojáků byla důsledkem sebevražedného činu atentátníka, přičemž obžalovaný tyto prvotní informace považoval za pravdivé (viz jeho výpověď z hl. líčení, že si v článku přečetl, že v Afghánistánu byli zabití čeští vojáci, a předpokládal, že to je pravda).
18. V chronologicky pozdějším z žalovaných příspěvků (z času 13.30 hodin) obžalovaný prezentuje svůj nesouhlas s přítomností vojsk NATO v Afghánistánu („ti váleční zločinci od NATO tam jako zločinci přišli“) a hájí naopak právo Afghánců (Mudžahedínů, Tálibů) se bránit proti vnější agresi („ti jsou tam doma...Věc Mudžahedínů osvobodit Afghánistám od agresora je spravedlivou věcí tak jako boj za druhé sv. války proti nacistické němco-huní“). Na vyjádření takového názoru má obžalovaný právo a rozhodně to nelze považovat za trestný čin. V tomto směru je však třeba obžalovaného upozornit na ambivalentnost jeho postojů, kdy na straně jedné považuje své trestní stíhání za nespravedlivé a dovolává se ústavní svobody projevu slova, a na stranu druhou si zcela nedemokraticky přisvojuje právo, že pouze jeho názor je správný, a upírá ostatním diskutujícím právo na vlastní názor („...vše ostatní to jsou jen kecy. Ten kdo to nechce pochopit je zločinec a nemá právo žít mezi námi lidmi.“). Za závadnou považuje soud pouze tu

část diskusního příspěvku, kde obžalovaný píše, že „gratuluje k úspěchu afgánským Mudžahedínům v boji proti mezinárodnímu agresoru a válečným zločincům“. Z této části příspěvku už totiž jasně plyne, že obžalovaný vychvaluje sebevražděného atentátníka (gratuluje mu), v důsledku jehož úmyslného činu podle článku na zpravodajském portálu www.eurozpravy.cz s titulkem „Tři čeští vojáci zemřeli při sebevražděném útoku v Afghánistánu“ zahynuli 3 čeští vojáci.

19. Bylo tedy bezpečně prokázáno, že obžalovaný v diskusi pod článkem na zpravodajském portálu www.eurozpravy.cz s titulkem „Tři čeští vojáci zemřeli při sebevražděném útoku v Afghánistánu“ schvaloval usmrcení 3 českých vojáků a vychvaloval pro tento čin jeho pachatele (neznámého, zřejmě afgánského občana). Lze vzít za prokázané, že se tak stalo veřejně, neboť ve smyslu ustanovení § 117 písm. a) trestního zákoníku je trestný čin spáchán veřejně, jestliže je spáchán veřejně přístupnou počítačovou sítí.
20. Co se týče právní kvalifikace jednání obžalovaného, v úvahu přicházely dvě alternativy, a sice v obžalobě uvedený zločin podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 1 alinea 2, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, popř. k němu obecnější přečin schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku. V případě přečinu schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku je přitom nutné, aby u schvalovaného činu šlo o zločin (a nikoli o pouhý přečin). V případě zločinu podpory a propagace terorismu podle § 312e odst. 1 alinea 2, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku by postačilo i schvalování přečinu (zákon totiž hovoří obecně o trestném činu, který podle § 14 trestního zákoníku zahrnuje jak přečiny, tak zločiny), avšak musí jít o trestný čin teroristický. Pojem teroristický trestný čin však zákon přímo nedefinuje.
21. Podle usnesení vrchního soudu má „soud přesně určit, v čem spatřuje znaky terorismu, které z těchto znaků byly jednáním původního pachatele splněny a případně které ne. Znaky terorismu pak musí být odvíjeny od mezinárodních dokumentů - kupř. Společný postoj Rady EU pro užití zvláštních opatření pro boj s terorismem (2001/931/SZBP) event. Rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie o boji proti terorismu (2002/475/SVV), event. i od zákonného znění českých trestněprávních předpisů, do nichž byly zásady evropského práva recipovány (ustanovení § 311 tr. zákoníku)“.
22. Pokud by soud při definici teroristického trestného činu vycházel právě ze znění § 311 českého trestního zákoníku upravujícího trestný čin teroristického útoku, pak by muselo jít o jednání spočívající ve:
 - a) zničení nebo poškození ve větší míře veřejného prostranství, majetku nebo veřejného zařízení, dopravního nebo telekomunikačního systému, pevné plošiny na pevninské mělčině, energetického, vodárenského, zdravotnického nebo jiného důležitého zařízení, včetně počítačového systému, na jehož fungování takové zařízení, systém nebo plošina závisí, s cílem vydat majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu,
 - b) narušení nebo přerušování dodávky vody, elektrické energie nebo jiného základního přírodního zdroje s cílem vydat majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu či ohrozit tím lidské životy,
 - c) zmocnění se letadla, lodi, jiného prostředku osobní či nákladní dopravy nebo pevné plošiny na pevninské mělčině nebo vykonávání kontroly nad takovým dopravním prostředkem nebo pevnou plošinou anebo zničení nebo vážné poškození navigačního zařízení nebo ve větším rozsahu zasažení do provozu anebo sdělení důležité nepravdivé informace, čímž vydá majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu nebo ohrozí život nebo zdraví lidí nebo bezpečnost takového dopravního prostředku,
 - d) vydání cizího majetku v nebezpečí škody velkého rozsahu nebo vydání lidí v obecné nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví způsobením požáru nebo povodně nebo škodlivého účinku výbušnin, plynu, elektřiny nebo jiných podobně nebezpečných látek nebo sil nebo jiné podobné nebezpečné jednání, nebo zvýšení nebezpečí nebo ztížení jeho odvrácení nebo zmírnění,

- e) provedení útoku proti počítačovému systému, jehož narušení by mělo závažný dopad na fungování státu, zdraví osob, bezpečnost, hospodářství nebo zajištění základních životních potřeb obyvatel, útok s dopadem na větší počet počítačových systémů s využitím počítačového programu vytvořeného nebo přizpůsobeného pro takový útok anebo útok, kterým způsobí značnou škodu,
- f) provedení útoku ohrožujícího život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví,
- g) zmocnění se rukojmí nebo provedením únosu,
- f) vyrobení, jiném získání, přechovávání, dovozu, přepravě, vývozu či jiném dodání nebo užití výbušniny, jaderného materiálu, jaderné, biologické, chemické nebo jiné zbraně, bojového prostředku nebo materiálu obdobné povahy, anebo provádění výzkumu a vývoje jaderné, biologické, chemické nebo jiné zbraně nebo bojového prostředku nebo výbušniny.
23. Zároveň musí být pro kvalifikaci jednání jako teroristického činu splněna i druhá podmínka, a sice ta, že se jednání musí pachatel dopustit v úmyslu poškodit ústavní zřízení nebo obranyschopnost České republiky, narušit nebo zničit základní politickou, hospodářskou nebo sociální strukturu České republiky nebo mezinárodní organizace, závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo nebo protiprávně přinutit vládu nebo jiný orgán veřejné moci nebo mezinárodní organizaci, aby něco konala, opominula nebo trpěla.
24. Obdobně je v Rámcovém rozhodnutí Rady Evropské unie o boji proti terorismu (2002/475/SVV) za teroristický trestný čin považováno úmyslné jednání, které může vzhledem ke své povaze nebo souvislostem závažně poškodit zemi nebo mezinárodní organizaci, bylo-li spácháno s cílem závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo, nebo protiprávně přinutit vládu nebo mezinárodní organizaci, aby jednala určitým způsobem nebo aby se jednání zdržela, nebo závažným způsobem destabilizovat či zničit základní politické, ústavní, hospodářské nebo sociální struktury země nebo mezinárodní organizace a spočívá v:
- a) útoku ohrožujícím lidský život s možným následkem smrti;
- b) útoku ohrožujícím tělesnou integritu člověka;
- c) únosu nebo braní rukojmí;
- d) způsobení rozsáhlého poškození vládních nebo veřejných zařízení, dopravního systému, infrastruktury, včetně informačního systému, pevné plošiny na kontinentálním šelfu, veřejného místa nebo soukromého majetku, které může ohrozit lidské životy nebo vyústit ve značné hospodářské ztráty;
- e) zmocnění se letadla, lodi nebo jiných prostředků veřejné či nákladní dopravy;
- f) výrobě, držení, získání, přepravě, dodání nebo užití zbraní, výbušnin nebo zbraní jaderných, biologických nebo chemických, jakož i výzkumu a vývoji biologických a chemických zbraní;
- g) vypouštění nebezpečných látek, zakládání požárů, vyvolání povodní nebo zavinění výbuchů, jejichž důsledkem je ohrožení lidských životů;
- h) narušení nebo přerušení dodávek vody, elektrické energie nebo jiného základního přírodního zdroje, jehož důsledkem je ohrožení lidských životů;
- i) výhrůžkách spácháním některého jednání uvedeného v písmenech a) až h).
25. Totožné vymezení teroristického činu se objevuje i ve Společném postoji Rady EU pro užití zvláštních opatření pro boj s terorismem (2001/931/SZBP).
26. V článku tak, jak je zachycen na čl. 325 spisu, tedy v době činu (napsání příspěvků) nepadlo ani slovo o terorismu či o podílu hnutí Tálibán na tomto činu. Jako příčina úmrtí 3 českých vojáků se zde zmiňuje pouze útok sebevraždného atentátníka. Takové jednání (útok sebevraždného

atentátníka vedoucí k usmrcení dalších osob) splňuje definici teroristického činu pouze z poloviny, neboť šlo jednoznačně o úmyslný útok ohrožující lidský život s možným následkem smrti (definice teroristického činu dle Rámcového rozhodnutí Rady Evropské unie o boji proti terorismu), resp. o útok ohrožující život nebo zdraví člověka s cílem způsobit smrt nebo těžkou újmu na zdraví (definice teroristického činu dle § 311 tr. zákoníku).

27. Je ale nutné, aby byla splněna i druhá podmínka definice teroristického činu, tj. aby takový útok byl spáchán v úmyslu poškodit ústavní zřízení nebo obranyschopnost České republiky, narušit nebo zničit základní politickou, hospodářskou nebo sociální strukturu České republiky nebo mezinárodní organizace, závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo nebo protiprávně přinutit vládu nebo jiný orgán veřejné moci nebo mezinárodní organizaci, aby něco konala, opominula nebo trpěla (definice teroristického činu dle § 311 tr. zákoníku), resp. aby mohl závažně poškodit zemi nebo mezinárodní organizaci, byl-li spáchán s cílem závažným způsobem zastrašit obyvatelstvo, nebo protiprávně přinutit vládu nebo mezinárodní organizaci, aby jednala určitým způsobem nebo aby se jednání zdržela, nebo závažným způsobem destabilizovat či zničit základní politické, ústavní, hospodářské nebo sociální struktury země nebo mezinárodní organizace (definice teroristického činu dle Rámcového rozhodnutí Rady Evropské unie o boji proti terorismu).
28. Podle obžaloby sebevražedný atentátník jednal se záměrem docílit toho, aby spojenecká vojska NATO opustila území Afghánistánu, což by bylo možno podřadit pod protiprávní přinucení mezinárodní organizace, aby něco konala (a to jak podle tr. zákoníku, tak dle Rámcového rozhodnutí Rady Evropské unie o boji proti terorismu). Otázkou však bylo, na základě jakých důkazů obžaloba k takovému závěru došla.
29. Smrt českých vojáků prověřoval policejní orgán Vojenské policie, přičemž dne 7. 3. 2019 byla předmětná trestní věc pro podezření ze spáchání zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku podle § 159a odst. 5 tr. řádu odložena (č.l. 657-658). Bylo zjištěno, že patroly se účastnili vojáci Armády České republiky, vojáci US Army a příslušníci afghánské národní armády. Patrola probíhala nejprve ve vozidlech, poté vojáci vystoupili z vozů a prováděli pěší hlídku. Z výsledků vyplynulo při ohledání místa výbuchu, že na místě byly vidět utržené části lidského těla a kusy civilního afghánského oděvu. Z výsledku pitvy zemřelých vojáků vyplynulo, že všichni tři zemřeli v důsledku úrazového šoku při střepinovém poranění a blast syndromu při poranění výbuchem. Při pitvě byly zajištěny kovové střepiny, které se do těl vojáků dostaly v přímé souvislosti s výbuchem. Soudní znalci uvedli, že zranění byla tak závažná, že smrti nebylo možné zabránit ani okamžitě poskytnutou první pomocí. Z odborného vyjádření bylo zjištěno, že na výstroji zemřelých vojáků byly zjištěny stopy nitroglycerinu. Kovové střepiny zajištěné ve výstroji a v tělech vojáků byly původně kulovitého tvaru, z hlediska chemického bylo jejich složení čistě železné v několika případech se jednalo o směs železa a jiných kovů. Další informace a záznamy vztahující se k prověřované události jsou vedeny v režimu utajení pod stupněm Tajné a NATO Secret. Vojenská policie se zabývala také otázkou dalších osob, které mohly být napojeny na hlavního pachatele. Nebyly však zjištěny žádné informace, ze kterých by vyplývalo podezření na protiprávní jednání ve spojení s individuálně identifikovatelnými osobami. Vojenská policie považuje za zjištěné, že na pěší patrolu spojeneckých sil NATO zaútočil sebevražedný atentátník, který na svém těle úmyslně nesl výbušninu obsahující kovové střepiny. Potud nemá soud k závěrům policejního orgánu Vojenské policie žádných výhrad.
30. V usnesení o odložení věci ale policejní orgán Vojenské policie dochází také k závěru, že „motivací útočnicka byla snaha odradit armády NATO od působení v Afghánistánu, kde pomáhají udržet bezpečnost, pořádek a samotné základy ústavního zřízení Afghánské islámské republiky. Útočník chtěl svým jednáním výrazně narušit působení vojenských jednotek NATO na území Afghánistánu, případně je od něj odradit, což by vedlo k dramatickému zhoršení bezpečnostní situace v zemi“. Tuto motivaci dovozuje z toho, že „jiný, například osobní motiv, je možné vyloučit, neboť pachatel nemohl vědět, kteří konkrétní lidé budou hlídku tvořit a vzhledem ke

způsobu provedení je zřejmé, že útok nebyl veden cíleně proti konkrétní osobě, ale s cílem zasáhnout co nejvíce živých cílů v nejbližším okolí“. Pro posouzení právní kvalifikace útoku Vojenská policie vzala v úvahu způsob provedení, jakož i místo a cíl útoku.

31. Soud však považuje tyto závěry, že tři čeští vojáci zahynuli v důsledku jednání sebevražedného atentátníka, jednajícího se záměrem docílit toho, aby spojenecká vojska NATO opustila území Afghánistánu, za čirou spekulaci policejního komisaře vojenské policie, vyjádřenou v odůvodnění usnesení o odložení trestní věci ze dne 7. 3. 2019, kterou následně zcela nekriticky převzal policejní orgán do usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaného, potažmo i státní zástupce do obžaloby. Veškeré odůvodnění tohoto závěru totiž spočívá podle policejního komisaře vojenské policie v tom, že „jiný, například osobní motiv, je možné vyloučit“, ačkoli totožnost sebevraha se nepodařilo vůbec zjistit, stejně jako se nepodařilo zjistit jeho motivaci. Odůvodnění typu „muselo jít o teroristický čin, protože nic jiného to být nemohlo“ nemůže obstát. Podle obžaloby „pro prostý útok proti lidskému životu a zdraví nebyly zjištěny důkazy“ a proto je třeba v jednání sebevražedného atentátníka spatřovat teroristický prvek, resp. teroristickou pohnutku. Jinými slovy tím říká, že z důkazní nouze ohledně pohnutky „prosté“ vraždy lze dovodit pohnutku vraždy „speciální“ (s teroristickou pohnutkou). To ale odporuje zásadám českého trestního řízení, zejména §§ 15-17 trestního zákoníku (o nutnosti prokázat zavinění údajného sebevraha i ve vztahu k teroristické pohnutce) a § 2 odst. 5 věta první trestního řádu (o povinnosti orgánů činných v trestním řízení zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti).
32. Důkazem, který by snad měl svědčit o spojitosti neznámého sebevraha s hnutím Tálibán (a z toho dovozovat teroristický úmysl) je listinný důkaz na č.l. 697 (není zřejmé, kdy a kým byl opatřen), podle něhož se k útoku mělo přihlásit hnutí Tálibán prostřednictvím internetových stránek Al Khandaq. Nicméně z tohoto listinného důkazu plyne pouze to, že tisková zpráva pochází z 5. srpna, avšak zcela chybí údaj o roce. Z tohoto listinného důkazu je pouze zřejmé, že jej někdo (zřejmě policejní orgán či státní zástupce) vytiskl dne 13. 12. 2019 (tedy těsně před podáním obžaloby). Není tedy vůbec zřejmé, zda ona zpráva pochází z roku 2018, a zda se tudíž vůbec vztahuje k události ze dne 5. 8. 2018, při níž zahynuli 3 čeští vojáci. V anglicky psaném článku na č.l. 697 je totiž popisován útok, při němž mělo dojít k 15 fatálním americkým obětem v důsledku výbuchu v zahradě v hlavním městě provincie Parwan, resp. resp. v dalším odstavci se píše o zabití tří a zranění jednoho policisty. Podle samotné obžaloby však dne 5. 8. 2018 šlo o útok, který zabil 3 české vojáky a způsobil poranění dvou afghánských a jednoho amerického vojáka.
33. Dalším listinným důkazem je na č.l. 699 anglicky psaná tisková zpráva agentury Reuters ze dne 5. 8. 2018, která zmiňuje, že se k útoku přihlásilo hnutí Tálibán, podle něhož došlo k zabití osmi „amerických vetřelců“. Na č.l. 702 je pak anglicky psaná zpráva Hlasu Ameriky ze dne 5. 8. 2018, podle níž mluvčí Tálibánu Zabihullah Mujahid mluvil o zabití či zranění osmi amerických vojáků. Lze tedy shrnout, že v těchto dvou zmíněných případech se k odpovědnosti za událost ze dne 5. 8. 2018 sice přihlásilo hnutí Tálibán, avšak při uvedení zcela nepřesných údajů o události, což svědčí ve prospěch obhajoby obžalovaného, že je běžnou praxí Tálibánu se hlásit i k věcem, které neudělal, aby si upevnil pozici mezi obyvatelstvem.
34. V tomto směru soud doplnil dokazování třemi články z veřejně dostupných zdrojů o třech leteckých nehodách v Afghánistánu z let 2006-2020 (jeden britský letoun a 2 americké), kdy ve všech třech případech hnutí Tálibán prostřednictvím svého mluvčího nepravdivě uvedlo, že letadla sestřelilo, ačkoli šlo o nehody (např. v důsledku posunutí nákladu vojenských vozidel uvnitř startujícího letadla apod.).
35. Sám státní zástupce přitom v obžalobě dochází k závěru, že „není vůbec zásadní, aby tato osoba (sebevražedný atentátník) byla členem hnutí Tálibán, resp. zda se do ní včlenila a podílí se na její činnosti. Zásadní je odlišení od jednání, které lze posoudit jako prostý útok proti lidskému životu a zdraví, který nemá teroristickou pohnutku.“ Navíc i dle zprávy Ministerstva zahraničních věcí ČR (č.l. 317-318) hnutí Tálibán jako celek (na rozdíl od některých osob s ním spojených)

nefiguruje na unijním sankčním seznamu. Ani organizace NATO nedisponuje společným seznamem teroristických organizací. Zda konkrétní entita je či není teroristickou organizací, je věcí každého spojence popř. partnera NATO. Ministerstvo zahraničních věcí ČR na základě dostupných informací hodnotí situaci v Afghánistánu jako vnitrostátní ozbrojený konflikt. Konflikt mezi hnutím Tálibán a vládou Islámské republiky Afghánistán, kterou ČR uznává, má povahu domácího povstání proti legitimní vládě a lze jej řešit pouze politicky.

36. Soud považuje závěr o tom, že neztotožněná osoba jednala dne 5. 8. 2018 se záměrem docílit toho, aby spojenecká vojska NATO opustila území Afghánistánu, za spekulaci, neboť z důkazů obsažených ve spise (vč. čtených podaných vysvětlení přeživších členů pěší patroly) vyplývá, že kromě neznámého sebevraha a 3 mrtvých českých vojáků zjevně nikdo neviděl, co výbuchu předcházelo (viz i 2. strana 2. odstavec usnesení komisaře vojenské policie o odložení trestní věci ze dne 7. 3. 2019). To, že dojde k usmrcení českého vojáka v zahraničí, ještě automaticky neznamená, že muselo dojít ke spáchání trestného činu, neboť by teoreticky mohlo jít i o nešťastnou náhodu, kdy civilní osoba mohla najít výbušninu, neopatrně s ní manipulovat a iniciovat tak výbuch.
37. Za zcela zásadní však pro právní posouzení žalovaného jednání soud považuje to, co bylo známo o smrti tří českých vojáků v době napsání žalovaných příspěvků. Prokazatelně bylo obžalovanému známo pouze to, co bylo uvedeno přímo v článku, jak je zachycen na č.l. 325 spisu. V něm nepadlo ani slovo o tom, že by šlo o teroristický čin nebo že by se na něm podílelo hnutí Tálibán. Na stranu druhou tam ale také nebylo ani uvedeno, že by se snad mohlo jednat o nehodu. Jako jasná příčina úmrtí 3 českých vojáků se zde zmiňuje útok sebevražedného atentátníka. Ten však mohl být motivován i jinými důvody než tím, aby vojska NATO opustila území Afghánistánu. Mohlo jít o projev krevní msty za zabitého příbuzného, kdy členy hlídky byli i nejméně 2 afghánští vojáci, o výsledek frustrace místního obyvatele z přítomnosti cizích vojsk v jeho zemi, kterou chápe jako okupaci své vlasti, nebo i o čin psychicky narušeného jedince nemající širší souvislosti.
38. Ze všech shora uvedených důvodů má soud za bezpečně prokázané, že obžalovaný reagoval na článek, z něhož jasně plynulo, že tři čeští vojáci zahynuli v důsledku úmyslného jednání sebevražedného atentátníka zřejmě afghánského původu. V intencích usnesení vrchního soudu se pak soud zabýval tím, jaký byl smysl autorova vyjádření, co jím sledoval a na jaké momenty reagoval. Z výslechu obžalovaného přitom vyplynulo, že zásadním důvodem k napsání příspěvků bylo vyjádření nesouhlasu s přítomností vojsk NATO (vč. Armády ČR) v Afghánistánu a s jejich činností tam. Vysvětlil, že NATO působí v Afghánistánu bez mandátu OSN. Alianční vojáci se nachází na cizím území, zabíjejí tam místní lidi a tím se stávají sami zločinci a teroristy. Za válečné zločiny považuje např. přepadení a vyvraždění lékařů. Nad místními lidmi cítí lítost, neboť jsou oběťmi. Partyzánskou válku domácího obyvatelstva vůči vnějšmu agresorovi nepovažuje za terorismus, ale za jeho právo, neboť Afghánci jsou tam doma na rozdíl od vojsk NATO. Afghánští mudžahedíni bojují proti agresí a okupaci Afghánistánu. Chování NATO v Afghánistánu přirovnal k chování Sovětského svazu tamtéž, což také odsuzuje, stejně jako okupaci Evropy nacistickým Německem či okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy v r. 1968. Čin sebevražedného atentátníka ze dne 5. 8. 2018 srovnává s činem Jana Palacha. Za skutečné teroristy považuje obžalovaný příslušníky tzv. Islámského státu (IS), což je dle obžalovaného odnož Al-Kajdy. Američané používají IS proti mudžahedínům. Mudžahedíni naopak podle něho bojují proti Islámskému státu.
39. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaný se zajímá o zahraniční politiku a na základě svých zkušeností a priori odmítá vojenské zásahy jedné země (či zemí) v zemi druhé, resp. je ochoten je připustit, pouze pokud vycházejí z rozhodnutí OSN. Protože mise NATO v Afghánistánu mandát OSN nemá, obžalovaný ji historicky přirovnává k vpádu sovětských vojsk do Afghánistánu v r. 1979, k okupaci Evropy nacistickým Německem či k okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy v r. 1968. Na takový vlastní názor má obžalovaný nezpochybnitelné

právo a rozhodně v něm nelze shledat ani náznak podpory terorismu.

40. Obžalovaný se dále domnívá, že jednotky NATO se v Afghánistánu dopouštějí protiprávního jednání, resp. válečných zločinů. Konkrétně zmínil „přepadení a vyvraždění lékařů“. Tím nepochybně míní letecký útok z 3. října 2015 na nemocnici provozovanou organizací Lékaři bez hranic v Kundúzu, při němž zahynulo 42 lidí včetně lékařů a nemocničního personálu, a který soud důkazně podchytil článkem z veřejně dostupných zdrojů. I na základě takových negativních zpráv o působení vojsk NATO v Afghánistánu přitom může řada občanů logicky dospět (stejně jako obžalovaný) k závěru, že NATO provádí v Afghánistánu nespravedlivou agresi, a že je legální se proti takové agresi bránit silou. Vyjádření takového vlastního názoru ale nelze v žádném případě považovat za jednání, kterým by obžalovaný reálně podporoval terorismus, zvláště pokud zároveň odkazuje na historické paralely (vpád sovětských vojsk do Afghánistánu v r. 1979, okupace Evropy nacistickým Německem či okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy v r. 1968). Je to pouze výsledek jiného pohledu na zahraniční politiku, kdy obžalovaný české vojáky účastníci se zahraniční mise viní z toho, že svou přítomností v cizí zemi participují na excesech vojsk jiných koaličních partnerů vůči civilním osobám a tím se z jeho pohledu sami dostávají do role agresorů a válečných zločinců. Z výpovědi obžalovaného též plyne, že takové excesy aliančních vojsk považuje za nepotrestané („byli v Afghánistánu zatčeni čeští a američtí vojáci a byli předáni zpět do USA a ČR, aby byli souzeni za válečné zločiny...Soud je za tyto zločiny neodsoudil“). I tato nespravedlnost pak v jeho očích ospravedlňuje právo Afghánců na sebeobranu (ozbrojený odpor proti cizozemským armádám působícím v Afghánistánu), resp. na potrestání vojáků za válečné zločiny. Z odpovědi obžalovaného na jeden z dotazů státního zástupce pak plyne, že je přesvědčen o tom, že čeští vojáci do Afghánistánu nerukují povinně, nýbrž pouze se svým souhlasem a že existuje přetlak zájemců nad počtem vybraných. Z toho důvodu pak české vojáky označuje za žoldáky, tedy za osoby, pro něž je primární odměna za účast v misi, nežli účel této mise.
41. Obžalovaný se ve výroku tohoto rozsudku uvedeným jednáním dopustil přečinu schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku, neboť veřejně schvaloval spáchaný zločin a veřejně vychvaloval pro zločin jeho pachatele. Úmyslné usmrcení tří českých vojáků jednoznačně naplňuje znaky zločinu (vraždy dle § 140 tr. zákoníku, příp. těžkého ublížení na zdraví dle § 145 tr. zákoníku) a obžalovaný sám připustil, že svými příspěvky schvaloval potrestání vojáků (smrtí) za účast na válečných zločinech (chronologicky starší příspěvek). Zároveň obžalovaný veřejně vychvaloval pro tento zločin jeho pachatele (gratuluje afgánským Mudžahedínům, k nimž řadí i neznámého sebevražedného atentátníka, k úspěchu v boji proti mezinárodnímu agresoru a válečným zločincům - míněno vojska NATO). Tohoto jednání se dopustil veřejně, neboť ve smyslu ustanovení § 117 písm. a) trestního zákoníku je trestný čin spáchán veřejně, jestliže je spáchán veřejně přístupnou počítačovou sítí.
42. Obžalovaný se hájil tím, že jednal pouze v mezích ústavně garantované svobody projevu. Podle soudu ale svými dvěma příspěvky uvedenými ve výroku tohoto rozsudku obžalovaný překročil hranici ústavně garantované svobody projevu. Usnesením předsednictva České národní rady ze dne 16. prosince 1992 byla vyhlášena Listina základních práv a svobod jako součást ústavního pořádku České republiky a to pod č. 2/1993 Sb. V této Listině je v oddílu druhém (nazvaném Politická práva) v čl. 17 odst. 1 zaručena svoboda projevu a právo na informace. Tato svoboda však není bezbřehá. V odst. 4 je totiž vymezena hranice svobody projevu a sice tak, že „právo šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti“. Jedním z takových zákonných omezení svobody projevu je i ustanovení § 365 odst. 1 trestního zákoníku, které ze svobody projevu vylučuje právě jednání spočívající ve schvalování spáchaného zločinu či ve vychvalování pachatele pro takový zločin. Obžalovaný tvrdí, že svými příspěvky schvaloval (z jeho pohledu spravedlivé) potrestání vojáků (smrtí) za účast na válečných zločinech. Takový přístup ale nelze akceptovat, neboť jde o uplatnění nepřijatelného principu kolektivní viny. I pokud by soud přistoupil na argumentaci, že se někteří

alianční vojáci dopustili v rámci mise excesů, nelze za to generálně trestat všechny alianční vojáky, nota bene smrtí bez soudu a možnosti se obhájit. Jinými slovy - soud nezpochybňuje odpovědnost konkrétních aliančních vojáků za excesy a nezpochybňuje ani pravomoc příslušných autorit je za to potrestat, avšak jen a pouze v rámci zákona.

43. Usnesení vrchního soudu v této věci říká, že „skutková věta (obecně) má být vždy formulována tak, aby byly skutkovými slovy vypsány zákonné znaky skutkové podstaty činu, který je obviněnému kladen za vinu (tedy právní věta). Ostatní okolnosti jen zjištění skutečného stavu věci komplikují a znepréhledňují.“ V intencích tohoto rozhodnutí pak soud skutková zjištění zjednodušil co do popisu skutku, který se udál dne 5. 8. 2018 v Afghánistánu. Ponechal tak pouze to, že vojáci zahynuli při plnění úkolů vojáka (a nikoli již laikovi nic neříkající „při ochraně prostoru odpovědnosti“) následkem exploze výbušného zařízení umístěného na těle sebevražedného atentátníka (a nikoli již „improvizovaného“ a „s fragmentací“). Vypuštěné pasáže totiž vyplynuly až z následného vyšetřování Vojenské policie a v době činu (tedy dne 5.8.2018 mezi 13.10 a 13.30 hodin) nebyly známy.
44. Stejně tak soud vypustil ze skutkových zjištění pasáž z obžaloby popisující, že sebevražedný atentátník „jednal se záměrem docílit toho, aby spojenecká vojska NATO opustila území Afghánistánu, přišel do bezprostřední blízkosti pěší patroly a nato inicioval předmětné výbušné zařízení, čímž měl naplnit znaky zločinu teroristického útoku podle § 311 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, přičemž svým jednáním rovněž způsobil poranění dvou afghánských a jednoho amerického vojáka“, neboť tyto skutečnosti nebyly důkazně prokázány.
45. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že byl doposud pětkrát soudně trestán v ČR a pětkrát v SRN. Tři chronologicky nejstarší odsouzení v ČR jsou z doby před r. 1989. Další odsouzení je z roku 2006 pro trestné činy nedovoleného ozbrojování a podvodu. Naposledy byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu Plzeň - město ze dne 27. 7. 2018 sp. zn. 8 T 75/2018, který nabyl právní moci dne 15. 9. 2018, pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 6 měsíců, který mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 15 měsíců.
46. V SRN byl obžalovaný od r. 2014 do r. 2018 odsouzen 5x a to za padělání dokumentů a užití motorového vozidla bez sjednaného povinného pojištění a za řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění. Ve třech případech mu byly uloženy peněžité tresty ve výši 3 000/5 400/7 500 €, ve dvou případech pak podmíněné tresty odnětí svobody v délce 3 a 8 měsíců odložené na zkušební dobu 3 resp. 4 let.
47. Pokud jde o přestupky, pak byl obžalovaný dne 15. 10. 2018 Komisí pro projednávání přestupků Městského obvodu ██████ postižen pro krádež elektrické energie a ve dvou případech byl v letech 2014 a 2018 postižen pro dopravní přestupky.
48. Při ukládání trestu vycházel soud z ustanovení § 365 odst. 1 trestního zákoníku, které umožňuje uložit jeho pachatelé trest odnětí svobody až na jeden rok. Obžalovanému nic nepolehčuje ve smyslu § 41 trestního zákoníku. Na stranu druhou mu ani nic nepřitěžuje ve smyslu § 42 trestního zákoníku. Skutečnost, že obžalovaný byl od r. 2006 do r. 2018 dvakrát pravomocně odsouzen v ČR a v období od r. 2014 do r. 2018 pětkrát odsouzen v SRN, soud nepovažoval za přitěžující okolnost a to s ohledem na to, že šlo o druhově zcela odlišnou trestnou činnost (týkající se řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění, resp. porušení zákazu řízení). Soud proto obžalovanému uložil trest v ¼ zákonné trestní sazby, tj. trest odnětí svobody v trvání tří měsíců. Tento trest uložil s ohledem na znění ustanovení § 55 odst. 2 tr. zákoníku jako výchovný, podmíněný se stanovením zkušební doby v trvání 18 měsíců, tj. při dolní hranici zákonného rozpětí zkušební doby. Zohlednil přitom skutečnost, že od spáchání trestného činu uplynuly již více než 2 roky.
49. Soud podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku obžalovanému dále uložil trest propadnutí

věci a to notebooku zn. HP Pavilion, model HDX9000, sériové číslo [REDACTED], a WIFI routeru zn. Netis, model WF24191, sériové číslo [REDACTED], neboť jde jednoznačně o věci patřící obžalovanému a zároveň byly tyto věci nástrojem trestné činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Plzeň 26. 1. 2021

Mgr. Tomáš Mahr v. r.
předseda senátu